

[Drachmann.]

egentlig bærer Toldbyrden. Indadtil er det det danske Folk, Forbrugerne — Byrden er udregnet af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup til 80 Mill. Kr., og naar vi eksporterer, er det ogsaa det danske Landbrug som Eksportører, der bærer det. Jeg tror, Tiden er inde til, at det ærede Medlem Hr. Duborg paa Venstres Vegne oplyser denne tilsyneladende udviklede Gaade med Hensyn til, hvem der bærer den danske Told, den Told, som det danske Folk bærer baade herhjemme, og naar det eksporterer ogsaa udadtil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Den Stilling, mit Parti tog til Omreguleringen i 1927, staar vi fuldt ud ved den Dag i Dag. Men jeg spørger de to ærede Medlemmer Hr. Duborg og Hr. Clausager: paa hvilket Omraade i den offentlige Husholdning er det, de i Dag vil spare? Vil de yderligere være med til Nedsækering, hvor de nedskar i 1927? Det nytter ikke, at man her staar med Talemaader om, at man skal indrette de offentlige Udgifter efter Forholdene i Erhvervslivet. Man maa møde med bestemte Forslag om, paa hvilke Omraader man nu vil skære det Budget ned, som man sely har afleveret i den Form, det har, og som ingen tænker paa at forhøje.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Duborg har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa de korte Bemærkninger være afsluttet.

Duborg: Til det ærede Medlem Hr. Drachmann skal jeg kun sige, at Venstre har intet med Boykot at gøre. Vi er aldrig gaaet ind for en saadan Tanke. Med Hensyn til, hvem der betaler Toldafgifterne, skal jeg kun sige, at derom er vel alle forstandige Nationaløkonomer enige, at de betales af det Land, der paalægger dem. Jeg kan henvise til en saa fremragende Nationaløkonom som Professor Theodor Plaut i Hamburg. Han er en god Protektionist, men han siger: Det er taabeligt at tro, at Udlandet betaler de Toldafgifter, man paalægger. Noget saadant, siger han i sin Bog, sker kun undtagelsesvis og for meget kort Tid.

Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) behøver jeg kun at bemærke, at alle Venstres Talere her ved Finanslo-

vens første Behandling har hævdet, at den nuværende Situation er saaledes, at vi ikke kan gaa til forøgede Udgifter. Det er det, vi har krævet.

Formanden: Det har været det almindelige Ønske, at Finanslovforhandlingen kunde tilendbringes i dette Møde, saaledes at det kunde undgaas at holde Aftenmøde; men hvis der skal være Mulighed derfor, maa jeg henstille til efterfølgende Talere at fatte sig noget kort.

Pinholt: Jeg skal søge at følge den højtærede Formands Henstilling og gøre mine Udtalelser korte. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte i Gaar en Beklagelse over, at jeg havde sagt, at det radikale Venstre var gaaet ind under Socialdemokratiets Førerskab. Det kan godt være, at det er en for stærk Udtalelse, det skal jeg ikke kunne sige helt sikkert. Men jeg skal dog minde det ærede Medlem om, at det er en svag Udtalelse set i Forhold til det, som det ærede Medlem og hans Parti har budt os i fordums Tider.

Ingen har nogen Sinde, jeg kan næsten sige æreskændet et Parti, som de radikale Ordførere gjorde det i Tiden fra 1920—24. Man kan godt sige, at det holdt først op den Dag, da det ærede Medlem Hr. N. Neergaard herfra holdt en Tale, som man ikke paa nogen Maade gav sig i Lag med senere. Det var det, der skete. Derfor er den Mimoseagtighed, som man nu fra den Side udviser, synes det mig, lidt for overdreven.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det kan dog ikke benægtes, at de Radikale og Socialdemokraterne sejler i den samme Baad. De er i samme Ministerium og sejler i samme Baad. Og det kan heller ikke benægtes, at den, der styrer Baaden, er den nuværende Statsminister. Det kan heller ikke benægtes, at han er Socialdemokrat. Det er meget muligt, at den højtærede Udenrigsminister er Næstkommanderende. Det kan godt være, at han en Gang imellem kigger ind i Bestiklukaftet, men at han skulde sidde derinde og regne Kursen ud hele Tiden, skulde jeg tro var umuligt.

Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at det store og, som Dr. Brandes siger, overmægtigt store socialdemokratiske Parti skulde lade sin politiske Linie foreskrive af det lille radikale Parti. Dr. Brandes har advaret de Radikale mod at gaa ind i denne Sammenslutning, og jeg tror, han havde Ret. Og derfor vil jeg sige, at saa forfærdelig forkert kan det ikke være, hvad